

Milí čtenáři,
poslední dobou mi často přichází na mysl slovo STATEČNOST. Stateční jsou naši klienti, kterým jsme nablízku. Musí často překonat tolik překážek, že je běžný občan nezažije v celém životě. Stateční jsou moji kolegové. Mnohde by naši jistější, klidnější a lépe zaplacenou práci. Přesto díky jejich elánu, zodpovědnosti, pracovitosti a lásce k lidem tvoříme tým, kde se opravdu jeden můžeme spolehnout na druhého. Stateční jsou lidé, kteří nám různými způsoby pomáhají. Přes všechny své starosti nemyslí jen na sebe a my dobře víme, že bez jejich podpory bychom se neobešli. Díky téhle souhře se nám daří být místem, které naši klienti vnímají jako zachytný bod v současném nejistém, neklidném světě. Statečný byl Don Bosco, zakladatel salesiánů. Naše inspirace. Stateční byli i moji předchůdci: salesiáni Jiří Křemeček a Martin Poláček, na jejichž práci dnes můžeme s vděčností navázat...

*Monika Peterková
ředitelka organizace, předsedkyně klubu*

Síla modlitby

Vše se událo v červenci 1846, Donu Boskovi bylo v té době 31 let.

„Ze Sassi jsem se vrátil vážně nemocný. Měl jsem zánět průdušek a vysokou teplotu. Po týdnu jsem přijal svatě přijímání a pomazání nemocných, byl jsem připravený zemřít. Nechtěl jsem své chlapce opustit, ale byl jsem spokojený, že jsem dal oratoři stabilní formu, tak že jsem mohl odejít.

Když se rozšířila zpráva o vážnosti mé nemoci, chlapci byli zoufalí. Plakali a ptali se na mne, stále čekali na nějakou zprávu o zlepšení mého stavu.

Láska ke mně je dohnala skutečně k hrdinským kouskům. Modlili se, postili, chodili na mši svatou, a to vše ve dnech, kdy pracovali víc než 12 hodin denně. Jsem si jistý, že mnozí malí zedníci skutečně při své těžké práci od rána do večera, se po celé týdny postili o chlebě a vodě. A Bůh je vyslyšel. Stalo se to jednou v sobotu večer. Lékaři se vyjádřili, že tato noc bude moje poslední. Věděl jsem to i já, síly mne opustily a chrlil jsem krev. Pozdě v noci na mne přišla únava, nosil jsem. Když jsem se probudil, byl jsem mimo nebezpečí.

Zpráva u mých chlapců vyvolala obrovskou radost. Viděli mne po několika dnech, přišel jsem do oratoře o holi. Přijali mne zpěvem a pláčem, zazpívali jsme Bohu na poděkování.“ (citováno z knihy *Můj život pro mladé*)

Don Bosko v těchto okamžicích po svém uzdravení, vymodleném malými dělníky a uličníky, vyslovil onu památnou větu: „Vděčím vám za svůj život, od teď budu patřit jen vám“.

TYS ZAPOMNĚL, ŽE JSI DOBROVOLNÍK?!...

(příběh)

...tak takhle usadil Libor Tondou, když na *Kurzech přípravy na život*, kterého se spolu účastnili, „otravoval atmosféru“.

Někdy můžeme být svědky malých zázraků, a to doslova... V Liborově případě jsme o tom přesvědčeni. Když s námi začínal před třemi lety, nebyl ze sebe schopný dostat slovo, natož vyjádřit vlastní názor. Vyrůstal v dětském domově od jednoho roku. Nevěřil si, podceňoval se, držel se stranou. Pravda, líbil se holkám, je pohledný, ale díky tomu se sebou nechal spíš smýkat od jedné k druhé. Neuměl sám za sebe něco druhým

a posiluje řadu dobrých vlastností, které v něm spaly. Maluje, skládá hudbu, čte knížky, má zájem o dění kolem sebe. On pomáhá nám, my se snažíme pomáhat jemu. Jeho biologičtí rodiče, kteří o něj nejeví zájem, vůbec netuší, jakého mají skvělého syna. Svědky hledání jeho osobní cesty jsme tedy my.

morálními kvalitami najednou převyšuje řadu svých vrstevníků z běžných rodin. Měli jsme tu čest tomuto rozvoji napomoci.

Když budu upřímná, k tomu, že se vyučím, jsme bývali vzhledem k jeho projevům

na začátku naší společné cesty značně skeptičtí. I v tom nás překvapil.

Víme, že školu dokončí a možná bude přemýšlet o dalším vzdělávání. Dnes už věříme, že z tohoto kluka bude jednou dobrý partner i táta.

Ne vždy se nám podaří zažít tak výraznou změnu. Každý z nás má svůj vlastní příběh a vlastní cestu. O to víc si podobné „příklady dobré praxe“ sami potřebujeme připomínat.

Monika Peterková

nabídnout.

Dnes je nám v jeho společnosti moc hezky. Je zajímavý, „pohledný“ nejen zvenku, ale především zevnitř. Jako když se uzavřené malinkaté poupě rozvine do nádherného květu. S naší pomocí objevuje

Hezky se s ním povídá. A on

si rád vyslechne názor druhého člověka, přemýšlí o něm a hledá vlastní postoj. Zároveň se snaží být poctivým a slušným klukem. Na kurzech, kterých se účastní, je na něj vždy spolehnouti. Pomáhá nám i jako dobrovolník. Se svými

BRIGÁDA**podzimní prázdniny**

Salesián Jirka „George“ Woclawek připravil třídní brigádu pro mladé lidi, kteří nemohli na prázdniny odjet domů. Mladí muži si vyzkoušeli práci s malířskou štětkou, slečny často poprvé v životě zavařovaly darované ovoce a všichni pomáhali s úklidem listů na

zahradě. Ve volných chvílích si bylo možné popovídat, pobýt spolu, některý večer se i podívat na hezký film. A jak řekl Jirka i mnozí z účastníků: „bylo nám spolu dobře“.

SILVESTR V BOROVÉ**29.12. - 1.1.**

Katka Hubáčková a Jirka „George“ Woclawek strávili konec loňského roku s mladými lidmi na chaloupce v Borové u Poličky. Pro ty, kdo neměli možnost odjet do rodin, připravili poutavý program s nočním překvapením v lese, výletem, zimním táborákem i zajímavou tvorbou sádrových masek a ohňovým rituálem před koncem roku. Společně strávený čas, práce kolem chalupy i zábava - to vše napomohlo k tvorbě dobré party a hezkým zážitkům na celý život.

„Něco si odnést“**Z našich programů - Dny pro dětské domovy**

Nadpis do velké míry popisuje smysl Dnů pro dětské domovy. Jde o celodenní program pro mladé lidi z dětských domovů nad 12 let, který pořádáme již od roku 2006. Podoba programu se stále vyvíjí, ale vždy platí jedno – kromě zábavy by zde měli účastníci najít i nějaké poučení.

Účastníci se zde mohou setkat s přáteli z jiných domovů, částečně nás poznat a také se pobavit. Aby si děti mohly odnést nějakou hezkou vzpomínku, vlastní výrobek a něco zajímavého se naučili, pořádáme výtvarné workshopy. V rámci programu zveme zajímavé hosty, kteří ve svém životě něco dokázali a mohou se tak pro děti stát vzorem.

V neposlední řadě jsou zde také dokumenty o profesích z naší produkce, ale o těch píší obsáhleji níže. Aby snad účastníci nenabýli dojmu, že jsou někde ve škole či jen na „suché“ přednášce, mají zde možnost soutěžit proti jiným dětským domovům ve hře Labyrint o hodnotnou hlavní cenu. Pod jednou podmínkou – výhra musí sloužit celému dětskému domovu. Pokud by i to bylo málo, tak je tu možnost zahrát si kulečnickou nebo se vyřadit na diskotéce, kterou

si řídí sami účastníci. Ovšem i zde jdeme ještě o krok dál a do programu zahrnujeme vystoupení různých zpěváků či kapel.

Organizaci a průběh celodenního programu zajišťujeme ve spolupráci s našimi dobrovolníky, bez jejichž pomoci bychom se neobešli. Věříme, že veškeré naše úsilí je odměněno už jen tím, když od nás návštěvníci odcházejí s úsměvem a hezkou vzpomínkou.

Vojtěch Peterka**Víš, čím budeš?****Aneb seznámení s profesemi trochu jinak**

Tak se nazývá projekt, který se zabývá filmovými dokumenty o profesích. Do programu Dnů pro dětské domovy jsme zahrnuli krátké filmové dokumenty o povolání, kdy je profese představena mladými zájemci z dětských domovů. Snažili jsme se, aby filmy vznikaly co možná nejvíce v režii mladých. Uspořádali jsme proto seminář pro filmářské týmy, kde jsme uchažeče zaučili v práci s kamerou, s postupy, psaním scénáře, koordinací natáčení a vůbec se vším možným,

co je mohlo při natáčení potkat. Hned při prvních zkouškách zájemci zjistili, s čím vším se budou muset při takovém natáčení vypořádat a jak se budou muset připravovat, aby se natáčení podařilo. Poté jsme vytvořili týmy a začali jsme plánovat samotná natáčení.

Mladí lidé při natáčení odvedli vynikající kus práce a zároveň měli možnost nahlédnout do života jejich vysněné profese.

Výsledkem je 6 rozličných dokumentů, které jsme prezentovali

na Dnech pro dětské domovy. Tato promítání byla spojená s besedou s představiteli daného povolání. Návštěvníci Dnů pro dětské domovy tedy mohli zjistit, co která profese obnáší a v některých případech si ji mohli i vyzkoušet.

Všech 6 filmů společně s dokumentem o projektu je volně ke stažení na našich webových stránkách. Celý projekt jsme mohli uskutečnit díky podpoře programu Mládež v akci.

Vojtěch Peterkawww.dozivota.cz/programy/mladez-v-akci**Dobrá zpráva**

V únoru 2013 prošla naše organizace zcela bez závad kontrolou na výkon sociálně-právní ochrany dětí z Krajského úřadu pardubického kraje.

Z protokolu o výsledku kontroly citujeme: „Centrum Don Bosco funguje na komunitním principu, velkou výhodou je, že zde pracuje i několik mužů, kteří předávají mladým lidem ohroženým sociálním vyloučením pozitivní mužské vzory. Pracovníci jsou vysoce kvalifikovaní, mají zkušené terapeuty, což je pro práci s touto cílovou skupinou velmi žádoucí...“

Představení týmu CDB - Doprovázení

Jiří „George“ Woclawek

- Salesián, v CDB pracuje 2. rok, pochází z Vendryně (Slezsko)
- Má rád osamělé toulky po horách v létě i v zimě, jízdu na koni a práci s mládeží

Georgi, naše čtenáře určitě bude zajímat, proč jsi se rozhodl stát salesiánem?

Všechno to začalo v Třinci na počátku 90. let, kde jsem ve farnosti vedl skupinu mladých lidí. Z vlastní zkušenosti vím, jak mi v době dospívání chyběla podpora ze strany dospělých. A tak, jak rostla míra mé podpory mládeži v oné farnosti a s tím i věnovaný čas a síly, tak rostlo i mé přesvědčení, že mládeži chci dát celý život.

Co tě vedlo do Pardubic, k práci s dětmi z dětských domovů?

Asi před dvěma roky jsem v období životního bilancování přemýšlel, že potřebuji změnu, aby mi mé salesiánství a práce znovu dávaly smysl. A přesně v tu chvíli jsem dostal od spolubratra Martina Poláčka nabídku práce v CDB. Pracuji tady naplno druhým rokem.

Můžeš nám říci, co tě v práci v poslední době potěšilo?

Asi nejčerstvěji si vzpomínám na první setkání začátečnického Kurzu přípravy na život. Počítal jsem s tím, že setkání jedenácti mladých lidí, kteří se navzájem neznají a většina z nich má různé výchovné problémy, přinese řadu ná-

ročných situací. K náročným situacím samozřejmě došlo, ale o to větší radost jsem měl v neděli, když během slov na závěr byli schopni si adresně poděkovat a později odcházeli na nádraží v dobré náladě a společně. Odcházeli jako parta mladých, byť toho jako parta i každý sám za sebe budou muset ještě hodně zvládnout.

A teď z druhé strany. Co pro tebe bylo nejtěžší?

Jednoznačně narůstající administrativa. Sám o sobě nemám práci s různými papíry příliš rád. A i když chápu, že je nutné naši práci nějak vykazovat a dodržovat zákonné postupy, bere mi administrativa někdy jen vytrvalost, a někdy vyžaduje i zatnuté zuby a přesčasy.

Tvoje práce přináší i riziko vyhoření, ztráty smyslu. Jak se tomu bráníš?

V poslední době zdravým poznáním, že neovlivním všechno, nemůžu rozhodovat za toho druhého. Je na místě i vědomí, že mladý člověk, kterému pomáhám, je zodpovědný za svou cestu životem, rozhodnutí jsou na něm a moje místo je role doprovázejícího. Druhým místem, které zabraňuje vyhoření je schopnost „vidět“ výsledky – drobné a malé úspěchy, krůčky, rozhodnutí „našich dětí“.

Jak se ti pracuje v týmu se dvěma ženami?

V této chvíli jsem v týmu se dvěma ženami, docela nedávno byly v naší kanceláři přímé práce tři ženy a já. Takže jak vypadá spolupráce několika žen a jednoho salesiána – řeholníka? „Naše“ mládež je umístěna v dětských domovech, protože se něco nepovedlo, dlouhodobě nedařilo (když to všechno zjednoduším) ve vztazích rodičů a celého okolí. Vztahy nás několika v týmu doprovázení má smysl pěstovat a obrušovat i kvůli

sobě – aby nám vedle sebe bylo dobře. Ale má to cenu i kvůli „naším dětem“. Vztahy obecně totiž nesou, uzdravují, jsou zachytnou sítí. A tak se snažíme, aby naše spolupráce, vztahy v týmu, nahrávaly si – bylo viditelně nataženou zachytnou sítí pro ty druhé.

Georgi, když se vrátím k tvému rozhodnutí odejít pracovat do Pardubic, jak ho zpětně hodnotíš?

V bibli se píše „po ovoci poznáte strom“. A pokud přirovnám můj život ke stromu, věřím, že na něm nerostou jen pláňata. Ze vztahů v týmu i s našimi mládežníky čtu, že jsem pro ně důležitý, a naopak – i oni jsou důležití pro mne. A to je tím dobrým ovocem, které je schopno nasycit každého z nás. Neměnil bych a jsem tady rád.

Děkuji za rozhovor a na závěr se tě zeptám: chtěl bys našim čtenářům něco vzkázat?

Rád bych dodal, že naše práce je náročná v tom smyslu, že mladým lidem nabízíme vztah, který má určité znaky rodičovství. Z toho potom vyplývá, že někdy je třeba přijmout jejich složitý, zamotaný příběh, podpořit je a pomoci nést jejich trápení. Jindy zase hledat a rozvíjet jejich silné stránky a povzbuzovat k vlastní autonomii. A nakonec přicházejí i chvíle, kdy nejlepší pomocí mladému člověku je „šlapání na paty“ a je na místě správná míra náročnosti. Chvílemi mám z našich „dětí“ radost a hned na to bych je „přerazil“ nebo o ně mám strach. Ale tyto příznaky rodičovství rozpoznává a prožívá asi i řada z vás, čtenářů.

Ivana Němcová

V příštím čísle se můžete těšit na rozhovor s vedoucí programu Doprovázení
Bc. Anežkou Moravcovou

DEN PRO DĚTSKÉ DOMOVY 16.2.2013

Tentokrát jsme začali výrobou košíků pletených z pedigu. Vítězství v soutěži Labyrint a též hlavní cenu v podobě vysněného stolního fotbalu, si nakonec odnesl tým z DDŠ Chrudim. V posledním dokumentu o povoláních z naší produkce jsme si představili profesi cukrářky. Následovalo vystoupení hudební skupiny a závěrečná diskotéka.

SETKÁNÍ ABSOLVENTŮ KURZŮ 19.-20.1.2013

Tentokrát jsme se sešli jen se třemi účastníky. Přesto ale vnímáme, že „to tak bylo dobře“. I když je nám samozřejmě líto, že někteří nemohli přijet kvůli chřipce nebo kvůli tomu, že na cestu „prostě neměli peníze“. V tomto složení jsme ale měli alespoň dost času na povídání, reflektování toho, co naši přátelé zvládli (a nebylo toho málo!) - nebo také nezvládli (každý problém se dá řešit). Vládla tak mezi námi otevřenost, sdílnost, pokora, respekt. A snad jsme pomohli většímu odhodlání ke změně.

KULATÝ STŮL TV NOE 15.2.2013

Naši pracovníci Monika Peterková a Jiří Woclawek debatovali v pořadu Kulatý stůl o doprovázení mladých lidí po odchodu z dětského domova. Pokoušeli se zde společně s paní Hanou Pazlarovou z pražské Filozofické fakulty UK odpovědět na mnoho zajímavých otázek. Záznam pořadu je k dispozici na našich webových stránkách.

VELIKONOCE 28. – 31. 3. 2013

Letošní chladné Velikonoce trávili naši mladí přátelé opět s Káťou Hubáčkovou a Jirkou „Georgem“ Woclawkem na chaloupce v Borové. Ve sněhu došli na Devět skal a připomněli si tak putování židů z egyptského otroctví. Velkým tématem k diskusi byla osobní svoboda. V sobotu si sami upekli krásného Velikonočního beránka! A vrátili se s přáním, aby světlo a naděje, které letos o Velikonocích společně prožívali, protkaly i všechny následující „všední“ dny.

VÍKEND PRO DOBROVOLNÍKY 12. - 14.4.2013

V sobotu účastníci s Jirkou „Georgem“ Woclawkem a Martinem Poláčkem objevovali symboliku oken a dveří „domu našeho života“, které reprezentují otevřenost a pravdivost, slušnost a laskavost, radostnost a naději. Odpoledne na výletě našli zříceninu hradu Rabštejn, kde povečeřeli. Někteří zvládli vyrobit zálesácký topinkovač. V neděli společně přemýšleli, co kdo umí a jakým způsobem by chtěl v CDB dobrovolnický pomáhat.

NAŠI ČINNOST PODPORUJÍ

NADAČNÍ FOND J&T

Děkujeme všem ostatním dárcům, kteří podpořili naši činnost

Toto číslo dáváme do tisku v čase před prázdninami a dovolenými. Máme za sebou další, opravdu vrchovatě naplněný školní rok, po kterém si všichni zasloužíme trochu odpočinku. V několika málo zaměstnancích jsme kromě udržení standardních programů zavedli ještě *Doprovázení* jako sociální službu (sociální rehabilitace). Je s tím spojeno hodně práce navíc. Hlavním důvodem pro tento administrativně náročný krok, byla možnost zajištění větší stability. Dali jsme totiž našim mladým přátelům z dětských domovů slib, že se staneme místem, kam se i po letech budou moci obrátit, až se budou chtít pochlubit nebo si nebudou vědět v životě rady. A oni to dělají a na nás je vytrvat a plnit, co jsme slíbili.

Chci všem, kteří nás jakkoliv podporujete (finančně, dobrovolnický, modlitbou, vzpomínkou, propagací), ze srdce poděkovat. Při kontaktu s vámi stále více zažíváme respekt a uznání. Vnímáme to jako závazek vydržet a vážíme si toho.

Krásné léto za celý tým Centra Don Bosco přeje

Monika Peterková

Cílem bulletinu pro příznivce CENTRA DON BOSCO SKM je **představovat aktivity, poslání i příběhy klientů této organizace. Běžné veřejnosti chceme přiblížit problematiku ústavní výchovy a zejména odchodu z ní.** Chceme tak připravovat prostředí, které více chápe životní cestu mladých, jejichž rodiče pro ně nechťejí, neumí nebo nemohou být oporou. **Zároveň touto cestou chceme získat podporu a zájem o to, co pro děti z ústavní výchovy děláme. Pokud Vás tato problematika zaujala a rádi byste se o našich aktivitách dozvídali pravidelně, kontaktujte nás - budeme Vám zasílat náš bulletin. Můžete nás také pravidelně podporovat, rádi Vás pak pozveme na akce určené pro naše dárce.**

bulletin pro příznivce CENTRA DON BOSCO SKM

informační občasník občanského sdružení CENTRUM DON BOSCO Salesiánský klub mládeže, který vychází dvakrát v roce (červen, prosinec).

Vydává: CENTRUM DON BOSCO SKM **Ilustrace:** Vojtěch Peterka.

Grafika: Vojtěch Peterka. **Odpovědný redaktor:** Ivana Němcová

Tel: 774 545 011, **E-mail:** nemcova@dozivota.cz, naceste@dozivota.cz,

Web: www.dozivota.cz **Adresa:** Zborovské nám. 2018, 530 02 Pardubice

